נערה שנתפתתה פרק רביעי כתובות נג.

מסורת הש"ס

א) כ"י קנב. ב) [נעיל ב:] וס"ע ועמ"ש בס"ד על הנליון מהגה טו:. ג) [נ"ל ועל וכן הפתיקו תוס' כ"ב מ: ד"ה אכפיה וכ"מ בשלמות פרשה ולא מר כא], ד) [כ"ב פה:]. ה) [עי' תוס' כ"ק פט: ד"ה אמר], ו) יבמות מז:, ז) [סס נא.], ח) כ"מ יח. יבמות כט: מנ: [קמן פט: סנהדרין כח: [ע"ש וצ"ע], ט) [יבמות קח.], י) [נ"ל בשבשה וכ"מ כרש"י כ"מ יח. ד"ה ולא], כ) [תו"כ אמור פר' ח], ל) [קמן קנ. ועי' עוד בתוס' לקמן קנ. ד"ה מפנס].

מוסף רש"י

לא חילהו בעבורי אחסנתא. מקום שמעביר הבן נחלה מן האחיו לה, ופליגי להרבות לאחד ולמעט לאחד (רשב"ם ב"ב קכ:), **ואמר רב פפא כתובת בנין דכרין.** הכא לא שקלי יורשין דילה כתובת בנין דכרין, אלא בני הבכורה טולין כתובת אמן והשאר חולקין בשוה (יבמות צא.), **לא אונן.** אין אונות אל עניו לאיסור אכילת קדשים (ב"מ יח:) אם מתה אינו אוכל בקדשים מחמת אנינות (סנהדרין כח:), **ולא מיטמא לה.** אם כהן הוא דכתיב כי אם לאחיו, והיינו אמה, והאי לאו אחיו הוא, דלא נאו עדיין לידי קיבוב כשר (ב"מ יח:), **וכן היא לא אוננת.** לחיות אסורה בקדשים (יבמות כט:) אינה נאכלת בתנאות מיתתן בקדשים (סנהדרין כח:), **ולא מיטמאה לו.** לאו משום הטוה קאמר, דאין כהנות מחהרות על הטומאה, דכתיב בני אהרן, אלא אינה זקוקה לטמא לו, לא כהנת ולא ישראלית, שמצוה להתעסק בשבעה מתי מצוה האמורים בפרשה, דכתיב לה יטמא, ומנין לה יטמא מצוה ואם לא לה הנה מעמאים אותו לאחר כתמו, ומעשה ביום הכהן כו' בתורת הכהנים (ב"מ יח. וכעי"ז לקמן פט:) אינה צריכה להתעסק בו, ואלו לוקח נקט ולא מיטמאה הכא בנות אהרן לא החהרו על הטומאה, אלא לחידי דנקט לא אונת דאלטריך ליה, נקט ולא מיטמאה, דבני לחיבור תרתי בדיה ובדידיה, כך שמעתי, ולי נראה ולא מיטמאה כגון בנבל, שיראלים מחהרים על הטומאה מוכנגלתם לא תנאו (יבמות כט:). **מתה אינו יורשה.** דיורשה הבעל נקחה לן משאחי הקרוב אלוי ממשפחתו דרש לוחה בב"ב (קיח:) והא לאו אחרי הוא (ב"מ יח וכעי"ז לקמן פט:), **מת הוא גובה כתובתה.** ובדמתן לה מן האלונטן מיקומקמת (יבמות כט: וסנהדרין כח: ועי' לקמן פט:).

תוספות רי"ד

שאין שם אלא שתי כתובות מצומצמות ושקלו נמי בנין דקמייתא כתובת בנ"ד כדי שיקפדון ואמאי תנן לקמן בפ' מי שהיו נשוי ודף צא) דאם אין שם מותר דינר על שתי כתובות אינן נוטלין כתובת בנ"ד אלא חולקין אותה בשוה דלפינן להא מלתא מעיקר תקנתא דכתוב יתר על חולקיהון דעם אחוהון: במקום דמיעקרא נחלה דאורייתא לא חיקון רבנן. פי' במקום דמיעקרא נחלה דאורייתא משום נחלה דרבנן לא תיקון רבנן נחלה דידהו לעקור נחלת חלוקת שוה לגמרי שהוא מן התורה הלכך כי איכא מותר דינר שיחלקוה בשוה כנחלה שהוא מן התורה אז ישלו אלו כתובות אמן ואלו כתוב' אמן משום נחלה דרבנן ואי לא לא: אמר רבא פשיטא לי מוכרת כתובתה לאחרים יש להן כתובת בנין דכרין. מ"ש וזוי אנסוה. פי' היא מוכרת כתובתה לאחרים בטובת הנאה שנותנים ממונם על הספק שאם תתאלמן או תתגרש יזכו הלקוחות בכתובתה אבל אם חמות היא בעלה יורשה והלכך יש לה כתובת בנ"ד שהרי הבעל יורשה והיא בשמכרה לא נסתלקה מכל תנאי כתובתה שלא נסתלקה בכל לב אלא וזוי אנסוה: מוחלת כתובתה לבעלה אין לה כתובת בנ"ד מאי טעמא אחולי אחילתא. פי' ואינה אנוסה ובכל לב נותנה לו ואין הבעל יורשה שיוריש עכשיו גם הוא לב"ד שכבר מחלה לו אפילו מחיים וא"צ עכשיו ליורשה הלכך אין לה בב"ד מכאן מוכח שראובן שאמר לשמעון קנה ממני בסורר שאתן לוי חפץ פ' אם ירצה שמעון למחול מוחל (והרב אומר אם ירצה למחול א"י למחול ולהפסיד ללוי מה שקנה בשבילו ואינו דומה זה לזה ואין ללמוד זה מזה) ולא אמרינן זכותא דלוי הוא

חוזא. רב פפא דלא מיחא ליה ליהודה למיעל: **וכ"ש מכרא לנכריא.** והכא מיעבורי אחסנתא הוא שזה מוחה מה שהיה לאוי להורים לבניו: **דא"ר יוחנן.** לעיל [נב:] שיקפון אדם ויתן לבתו ויליף לה מקרא: **לעשוייה נמי.** נתמיה: **מעלאי דידי היינו עשויי.** כיון שיכה לפסוק כשיל כבודי: **אכפייה.** רב פפא ליהודה בדברים ועל: **סבר מיפו.** אבא קורלה הלי דשתיק יהודה מרתא רתמ שלין הגדולים הוגנת בעיניו: **אי מינאי דידי.** אם נטלת ממני עלה: **אי לא לא.** מי אמרינן כיון דמכרה לבעלה פקעה לה מורת ירושה אביה מלהורים גדולים שלו לבני בתו שהרי מכרתה ואין כל הירושה באה מעכשיו אלא מכח הבעל ויחלקו כל בניו בשוה בני כ' בנין: **ומיבעי לך מוחלת.** שהוא דבר מגוי מן המכר ואי משום דלא מעלו הנאה לידה מכל מקום פקעה זכותה בחייה: **השתא מוכרת מבעיא לי.** כלומר מי סברת דמשום הנאה דמעלו לידה תיקר אדעתאי דפקעה זכותה: **השתא מוכרת.** לאוטקה היא אלקא אדעתאי דפקעה זכותה ומיבעיא לי כל שכן מוחלת דלא אוטקה: **מתו לה מאה עוכלי בעולי כעולא.** מכין אותה מאה מכות ברלועה שבראשה כדול כמין משקולת קטנה שעמה עוכלא: **מוכרת לאחרים.** בטובת הנאה שאם נתאלמנה או נתגרשה יטלוה לקומות ואם מתה ירשנה בעלה ומתה וירשה בעלה: **יש לבניה כתובת בנין דכרין.** דהא כי לא זבינתה נמי ירית לה בעל ותקון לה רבנן השתא נמי לגבי בעל דמוכרת לא פקעה זכותה. ואי משום דהוקל בעיניה למוכרה ולהפסיד את בניה אם נתאלמנה או נתגרשה זוזי אנסוה שהולרכה להם: **אחולי אחילתה.** ונקל בעיניה להפסיד בניה מכתובתה חנם: **מוכרת לבעלה.** נמי טובת הנאה בעלמא דבר מועט שהרי אם מתה יורשה ואינו לוקח ממנה אלא שאם מת הוא לא תגבה והרי לא מת וכא לידי ירושה הלכך כמוכרת לאחרים דמי: **או כמוחלת לבעלה דמי.** המחיל וכידו הכתובה והוקל בעיניה להחליטה: **אין יורשין של זה כו'.** משנה היא ביבמות האשה שהלך בעלה למדינת הים ואמר לה עד אחד מת בעליך והמיהה ליבמה ונשאת ואחר כך בא בעלה תצא מזה ומזה ואין לה כתובה לא מזה ולא מזה ואם מתה אין יורשין של זה חה בנים שיש לה מזה ומזה יורשין כתובתה: **והוינן בה כתובה מאי עבידתה.** הא אמרת אין לה כתובה: **ואמר רב פפא כתובת בנין דכרין.** והכי קאמר מתה היא בחיי שניהם וירשוה הם אין בנים שיש לה מזה ומזה טוטלין כתובת אמן בבנין דכרין כשבאין לחלוק בנכסי אביהם אלא חולקין בשוה: **ואמאי.** היין דאמרינן כי אינקא לא מפסדא כתובת בנין דכרין: **נימא יגר אנפה.** שהיתה מתאוה לבעל: **קנסא.** משום דלא דייקא שפיר שמת בעלה מקמי דמינסוב: **אין לה מזונות.** כאלמנותה דתנאי כתובה ככתובה: **או הב לה כתובה.** דתקנו קבוצתה תחת כתובתה וקבר למיתר תחת מנה מתחים שתקנו לה חכמים: **תניא.** אני שונה שאין לאלרוקה שמתה משפט כתובה דהיינו קבורה: **לא אונן.** ליאסר בקדשים: **ולא מיטמא לה.** אם כהן הוא דלאו שארו היא: **ולא מיטמאה לו.** אינה מייבת ליטמא לו ואע"פ שמצוה להתעסק [בשמה מתי מצוה האמורים בפרשת בהעלס (ויקרא כא) דכתיב לה יטמא מצוה זו אינה מהם דלאו שארו היא אבל אם יורה היא ליטמא אינה מוזהרת מליטמא אפילו בהגת בני אהרן כתיב [שם] ולא בנות אהרן): **אינו יורשה.** נדוניית בית אביה דלא תקון ירושת הבעל עד שתכנס לחופה או שתמסר לשלומים: **מה הוא.** בחייה: **גובה כתובתה.** מנה מתחים ומוספת אם כתב לה: **אין לה כתובה.** דין כתובה וקבורתה מתת כתובתה תניא לעיל [מז:] בנשואה תניא בנדוניית בית אביה שאם יורשה אבל הכא כיון דכי מתה אינו יורשה אף הוא לא נתחייב לקבורה: **מאי טעמא.** דאמרינן כי אתה בחייו אין לה בתיבות אבל מנה מתחים שהוא יורש: **שאין אני קורא כו'.** וכך היו כותבין בשטר כתובתה הלכך כל זמן שלא מת ולא נתגרשה לא נשתעבד לה ולא יורש ממנה כלום: שקילא

השתא נמי אהדר בי. אע"ג דהן הן דברים הנקנים באמירה[1] סיינו היכא דעמדו וקדשו והכא כשלקה לחזור עדיין לא קדשו אי נמי הכא כבר קידשו [קודם] לכן ואח"כ כתב ולא אמרינן הן הן דברים הנקנים באמירה אלא כשקידשו אחר כך:

ותבעי לך מוחלת. נראה לר"י לפרש דהוה לך למנקט בעייתך במוחלת דשכיח טפי דשכירא בקונטרס ומסיק הא מוכרת דאיכא למימר זוזי אנסוה אפ"ה דעתי טובה לומר הואיל ומכרה הפסידה מוחלת מיבעיא דשכיחא דלית לה כתובת בנין דכרין וכה"ג פר"ח בשילטי המלגיע (שבת דף לה:) גבי ניקב בכלי טהרתו: **שאין אני קורא בה לכשתנשאי לאחר תטלי מה שכתוב ליכי.** והא דתניא לעיל (דף מז:) קבוצתה והיינו דוקא נשואה שהוא יורש נדוניתה ומליגו שנקראת נדוניה כתובה כדאמר לעיל (דף מח:) נכנסה עמו לגון אע"פ שכתובתה בבית בעלה ואם תאמר והא מדרש כתובה לא דרשי אלא בית שמאי כדאמרינן בפרק האשה שלום (יבמות דף קטו: ופס) דתנו האשה שאמרה מת בעלי ב"ש אומרים תנשא ותטול כתובה וב"ה אומרים תנשא ולא תטול כתובה כו' א"ל ב"ש לב"ה והלא מפסר כתובה נגמר שהרי כותב לה לכשתנשאי לאחר כו' ואע"ג דקתני התם מזרו ב"ה להורות כב"ש לא משום דלית לה מדרש אלא כדאמרי הכי הלי בהו אלא מק"ו שאמרו להו ב"ש התרתם הערוה החמורה לא נתיר ממון הקל דהא אמר בפרק האשה שנפלו (לקמן דף פא. ופס) מאן שמעת להו דאית להו מדרש כתובה ב"ש משמע דלא חזרו ב"ה משום מדרש כתובה אלא מק"ו כדפרי' וא"כ היכי אתי הכא כב"ש ותו אנני ורכא דדרשי לעיל (דף נא.) והאדליגן למדיינתן ואותביגן לאינתו ושמואל דדרש נמי לשון הפטר בפ"ק דב"מ (דף טו.) גבי הא דאמר בעל חוב גוכה את הפטה מדע שכן כותב לו ואמא איקום ואיפסי כו' אמו כולהו כב"ש והא בית שמאי במקום בית אלל אינה משנה ונראה דבהא הלכה כב"ש משום דאשכחנא כמה תנאי דקיימי

חזייה דלא הוה ניחא ליה אמר ליה מאי דעתיך משום [6]**דאמר ליה שמואל לרב יהודה** [7]**שיננא** [8]**לא תיהוי בעבורי אחסנתא אפילו מברא בישא לברא טבא דלא ידיעא מאי זרעא נפיק מיניה וכל שכן מברא לברתא האי נמי תקנתא דרבנן היא דאמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי אמר ליה** [9]**ה"מ מדעתיה לעשוייה נמי א"ל אטו מי קאמינא לך דעול ועשייה עול ולא תעשייה קאמינא אמר ליה מעלאי דידי היינו עשייה אכפייה** [10]**ועול אישתיק ויתיב סבר** [11] **ההוא מירתה רתח כתביה לכל מאי דהוה ליה לסוף אמר ליה השתא נמי לא מישתעי מר חיי דמר לא שביקי מידי לנפשאי אמר ליה אי מינאי דידי אפי' האי נמי דכתבת לא ניחא לי א"ל השתא נמי אהדר בי א"ל שוייה נפשך הדרנא לא קאמינא בעא מיניה רב יימר סבא מרב נחמן מכרה כתובתה לבעלה יש לה כתובת בנין דכרין או אין לה כתובת בנין דכרין א"ל רבא ותבעי לך מוחלת אמר ליה השתא מוכרת קמיבעיא לי דאע"ג דאיכא למימר זוזי אנסוה דאמינא כמאן דקא** [12]**מחו לה מאה עוכלי בעולא מוחלת מיבעיא אמר רבא פשיטא לי** [13]**מוכרת כתובתה לאחרים יש לה כתובת בנין דכרין מאי טעמא זוזי אנסוה** [14]**מוחלת כתובתה לבעלה אין לה כתובת בנין דכרין מאי טעמא אחולי אחילתא בעי רבא** [15]**מוכרת כתובתה לבעלה כמוכרת לאחרים דמי או כמוחלת לבעלה דמי בתר דבעיא הדר פשטא** [16]**מוכרת כתובה לבעלה כמוכרת לאחרים דמי מתיב רב אידי בר אבין** [17]**מתה אין יורשין של זה ואין יורשין של זה יורשין כתובתה והוינן בה** [18]**כתובתה מאי עבידתה ואמר רב פפא** [19]**כתובת בנין דכרין ואמאי הבא נמי לימא יצר אנסה התם קנסא הוא דקנסוה רבנן יתיב רבין בר חנינא קמיה דרב חסדא ויתיב וקאמר משמיה דרבי אלעזר** [20]**מוחלת כתובתה לבעלה אין לה מזונות אמר ליה אי לאו דקאמרת לי משמיה דרבי יוחנן דגברא רבא הוה מתוש רעה מביתו יתיב רב פפי ויתיב רב חייא בר אמי גבייהו אתא ההוא גברא דשכיב ארוסתו אמרי ליה זיל קבר או הב לה כתובתה אמר להו רב חייא תנינא** [21]**אשתו ארוסה לא אונן ולא מיטמא לה וכן היא לא אוננת ולא מיטמאה לו** [22]**מתה אינו יורשה** [23]**מת הוא גובה כתובתה דמת הוא אינו יורשה** [24]**הא מתה היא אין לה כתובה מאי טעמא אמר רב הושעיא שאין אני קורא בה** [25]**לכשתנשאי לאחר תטלי מה שכתוב ליכי כי אתא רבין אמר ריש לקיש ארוסה שמתה אין לה כתובה אמר להו אביי זילו אמרי ליה דגברא רבא הוה אמינא לך** [26]**משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו יתיב ר"נ ועולא ואבימי בר רב פפי ויתיב רב חייא בר אמי גבייהו אתא ההוא גברא דשכיבא ארוסתו אמרי ליה זיל קבר או הב לה כתובתה אמר להו רב חייא תנינא** [27]**אשתו ארוסה לא אונן ולא מיטמא לה וכן היא לא אוננת ולא מיטמאה לו. פי' אם**

קנסא. משום דלא מקנה לה אינה מקנה לה אלא כשקידשה אמר ליה מאי דעתיך משום דאמר ליה שמואל לרב יהודה שיננא לא תיהוי בעבורי אחסנתא אפילו מברא בישא לברא טבא דלא ידיעא מאי זרעא נפיק מיניה וכל שכן מברא לברתא האי נמי תקנתא דרבנן היא דאמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי אמר ליה ה"מ מדעתיה לעשוייה נמי א"ל אטו מי קאמינא לך דעול ועשייה עול ולא תעשייה קאמינא אמר ליה מעלאי דידי היינו עשייה אכפייה ועול אישתיק ויתיב סבר **שאין אני קורא בה לכשתנשאי לאחר תטלי מה שכתוב ליכי.** והא דתניא לעיל (דף מז:) קבוצתה והיינו דוקא נשואה שהוא יורש נדוניתה ומליגו שנקראת נדוניה כתובה כדאמר לעיל (דף מח:) נכנסה עמו לגון אע"פ שכתובתה בבית בעלה ואם תאמר והא מדרש כתובה לא דרשי אלא בית שמאי כדאמרינן בפרק האשה שלום (יבמות דף קטו: ופס) דתנו האשה שאמרה מת בעלי ב"ש אומרים תנשא ותטול כתובה וב"ה אומרים תנשא ולא תטול כתובה כו' א"ל ב"ש לב"ה והלא מפסר כתובה נגמר שהרי כותב לה לכשתנשאי לאחר כו' ואע"ג דקתני התם מזרו ב"ה להורות כב"ש לא משום דלית לה מדרש אלא כדאמרי הכי הלי בהו אלא מק"ו שאמרו להו ב"ש התרתם הערוה החמורה לא נתיר ממון הקל דהא אמר בפרק האשה שנפלו (לקמן דף פא. ופס) מאן שמעת להו דאית להו מדרש כתובה ב"ש משמע דלא חזרו ב"ה משום מדרש כתובה אלא מק"ו כדפרי' וא"כ היכי אתי הכא כב"ש ותו אנני ורכא דדרשי לעיל (דף נא.) והאדליגן למדיינתן ואותביגן לאינתו ושמואל דדרש נמי לשון הפטר בפ"ק דב"מ (דף טו.) גבי הא דאמר בעל חוב גוכה את הפטה מדע שכן כותב לו ואמא איקום ואיפסי כו' אמו כולהו כב"ש והא בית שמאי במקום בית אלל אינה משנה ונראה דבהא הלכה כב"ש משום דאשכחנא כמה תנאי דקיימי

בכתובתה קיים הוא: יתיב רבין ב"ח קמי דר"ח ויתיב וקאמר משמיה דר"א מוחלת כתובתה לבעלה אין לה מזונות. פי' מן היתומים באלמנותה דכמאן דגביא לכתובתה דמיא הואיל ותנאי כתובה ככתובה ואמר' לקמן דתובעת כתובתה מן היתומים א"ל מזונות: א"ל אי לאו דקאמרת לי משמיה דגברא רבא הוה אמינא לך משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו יתיב ר"נ ועולא ואבימי בר פפי ויתיב ר"ח ב"א גבייהו אתא ההאי גברא דשכיב ארוסתו א"ל זיל קבר או הב לה כתובה. פי' שיש כתובה לארוסה א"ל ר"ח ב"א חנינא. פי' המודה ברייתא אני שונה דאיכא למשמע מינה שאינו חייב בקבורה של ארוסתו דתני ר"ח ב"א אשתו ארוסה לא אונן לאסור עצמו בקדשים. ואפילו במעשר הקל דכתיב לא אכלתי באני ממנו. ואין אוננות אלא בלב ואין אוננות אלא יום א' כדגמרי' במועד קטן מואחריתה כיום מר ובשעה שמתו מוטל לפניו: ולא מטמא לה. פי' אם הוא כהן הכהן אינו מטמא אלא בד' מת מצוה האמורים בפ' כהנים ושאדו דהוה א' מהן. דכתיב לה ישמא מצוה ואמרינן ביבמות שאדו זו אשתו ואחותו אינה שארו וכן היא לא אוננת ולא מיטמאה לו. פי' אם

עין משפט נר מצוה

קכו א מי' פ"ו מהל' נחלות הלכה יא סמג עשין נו טוש"ע מ"מ מי' רפד סעי' ה:
קז ב מי' פ"כ מהל' אישות הלכה ז סמג לאוין עח טוש"ע אה"ע מי' עח סעיף ה בהג"ה:
קיא ג ד ה מי' פי"ז סז הלכה יט סמג עשין מח טוש"ע שם מי' קיח סעיף טו:
קיב ו ז מי' פי"ו מהל' גירושין הלכה ז סמג עשין נ טוש"ע שם מי' יח סעיף טו:
קיג ח מי' פי"ב מהל' אישות הלכה יח ופי"ז הל' יט ופי"ח הלכי כג סמג לאוין מח טוש"ע שם מי' לג סעיף ט ומי' קה סעיף ד:
קיד ט מי' פי"ב מהל' אבל הלכה ז סמג לאוין לה טוש"ע יו"ד מי' שנג סעיף ד ומי' שנד סעיף ד וטוש"ע אה"ע מי' נה סעיף ה:
קכו י מי' פכ"ב מהל' אישות הלכה כ סמג עשין מח טוש"ע אה"ע שם ומי' מז:
קכז כ מי' פי"ו שם הלכה יא סמג שם טוש"ע שם סימן נה סעיף ו:
קיז ל טוש"ע שם סי' ה:

תורה אור השלם

ו. משיב רָעָה תחת טוֹבה לא תָמוּש רָעָה מביתו:
משלי יז יג

הגהות הב"ח

(א) גמ' מכר איהו מיהת רתמ:

תוספות רי"ד (המשך)

ולא כל הימנו של שמעון למחול דהא הכא זכותא דבני' היא ומשום דבעל לא אתני אלא בהדי אשה היא יכולה למחול. ודוקא כשלא אמר זכה בעבור פ' דוראי זכה הוא ס' ואין ליה כח לעכב בידו ולמחול דזכין לאדם שלא בפניו: בעי רבא מוכרת כתובתה לבעלה. פי' בטובת הנאה בדבר מועט שאם תמות בחייו יורשה ואם ימות הוא לא תגבה והרי לא מת הבא לידי ירושה כמוכרת לאחרים דמי. או כמוחלת לבעלה דמי מי אמרינן כמו שהיה יורשה מתחילה גם עתה יורשה שאין האשה מוכרת אלא אם תתאלמן או תתגרש אבל אם תמות בעלה יורשה הלכך ירושה כדקיימי קיימי ואית לה א"ד כיון שמברה לו א"צ עכשיו ליורשה שאפילו אם היו יורשיה יורשים אותה הוה הוא וזכה בכל נכסי' אחרי שמברה לו וכיון שא"צ ליורשתה [אינו] מוריש לבניה כתובתה כתר דאיבעיא הדר פשטי' מוכרת כתובתה לבעלה כמוכרת לאחרים דמי. ודוקא תנאי דבנ"ד לית לה למחולת כתובתה דאתי מכח כתובתה ור"ל כיון דמחלה אין לה ירושת בנ"ד. אבל תנאי דבנין נוקבין שאינו תלוי בכתובתה אלא תנאי בפ"ע הוא שהתנה עליה אע"פ שמחלה כתובתה תנאו קיים ואע"ג דאר"א לקמן מוחלת כתובתה אין לה מזונות דוקא מזונות דהלי בכתובתה שאינה ניזונית אלא עד שתגבה כתובתה וכיון דמחלה כתובתה כאילו גבאתה דמי ואין לה מזונות אבל מזונות הבנות דלא תלו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com